

večkratni milijonar, si je pred kratkim kupil veliko dvonadstropno hišo, katera je stala gotovo čez 150 tisoč K v času, ko je že imel plačilni nalog dostavljen. A sedaj se izgovarja, da mu ni mogoče takoj plačati, ker nima toliko premoženja, da je v hudih denarnih stiskah, ne dobi posojila in bogve kaj še vse. S čim pa je tedaj plačal kupnino za kupljeno hišo, ali morda s knofli? Drugi, kateri je bil pred vojno ubožnejši kot kak vajncerl, je danes posestnik več hiš, poseduje lepe vinograde ter ima sedaj sam več vajncerlov, tudi ta je postal naenkrat „ubog“, nima niti toliko, da bi plačal za njega res skromni vojni davek. Tretji trgovec pa, kateri razen hiš v Mariboru poseduje celo graščino z lepimi in mnogimi posestvi, ta še ima gotovo mnogo tisočakov, oziroma stotisočakov v gotovini, tudi ta naenkrat toži, kakšna krivica da se mu godi, da ne more plačati takšnega zneska, da se mu isti vsaj zniža ali da bo vsaj v obroklih plačeval. In takšnih „siromakov“, ki hočejo goljufati našo državo, je mnogo, mnogo tukaj po naši lepi Štajerski in menda tudi Kranjski niso brez njih. In zakaj smo to navedli? Zato, ker davčne okrajne oblasti preveč rače verjamejo takšnim nemškim hinavskim ptičkom. Najraje še vojnim dobičkarjem zvišajo davke, znižajo, oziroma odpravijo pa tistim, ki imajo manj kot 3000 K letnih dohodkov. Kajti s tem se ne bo zgodila vojnimi dobičkarjem nikakšna krivica, ubožnejšim slojem pa bi se mnogo pomagalo. Upamo, da bodo zanaprej davčne okrajne oblasti opreznije in da bodo tam zahtevale, kjer je kaj in še celo veliko, ne pa tam, kjer še včasih ni denarja za kruh ali sol, še manj pa za kaj drugega potrebnega!

Bodimo oprezní.

Neovrgljivo dejstvo je, da so bili vsi naši dosedanjí politični in vojaški neuspehi nujen nasledek naše popustljivosti in prizanesljivosti.

Ko so v jeseni leta 1918 zasedle jugoslovanske čete Spodnji in Zgornji Rož na Koroškem, so začeli nemčurji takoj uganjati na tihem protidržavno propagando: začeli pa so se tudi oboroževati in vsakemu je moralo biti jasno, da se pripravljajo na aktiven napad in da bodo v slučaju sovražne protiakcije padli z orožjem na jugoslovanskem civilnem prebivalstvu in vojaštvu.

Opozarjali smo merodajne faktorje na pretečo nevarnost, a bili smo v njihovih očeh pretirani bojazljivci in plašni zajci.

Prišla pa je prva nesrečna katastrofa dne 7. januarja t. l. in takrat so pri vpadu nemških tolp v Borovljah in v celam Spodnjem Rožu streljali Nemci in nemčurji iz svojih hiš s puškami in strojnimi na naše domače prebivalstvo ter na posamezne vojake in jugoslovanske čete.

V očigled temu dejstvu smo bili prepričani, da bo ta žalostna, vsled skrajne malomarnosti merodajnih faktorjev nastala katastrofa tudi največjim zakrknjenecem odprla oči: a bridko smo se varali!

V Velikovecu, na Prevaljah, v Guštanju in v Dravogradu ter sploh v celam, od naših čet zasedenem koroškem ozemlju so bili Nemci in nemčurji od prvega do zadnjega fanta in moža oboroženi z ročnimi granatami, puškami in strojnimi in akoravno so naši zaupniki na merodajnih mestih opetovano opozarjali na sovražno oboroženo silo in zahtevali nujne odprave, je ostalo vse pri starem in merodajne osebe so se našim zaupnikom še porogljivo pomelovale in očitno protežirale zagrizene Nemce in nemčurje pred zavednimi Slovenci.

Ni čuda, da so se Nemci in nemčurji, ki so se „našim“ javno sicer prilizovali kot jugoslovanski državljani, na skrivnem pa ruvali proti naši novoustanovljeni državi in se pripravljali na odpor, o naših merodajnih faktorjih izražali, da tako finih, prijaznih in postrežljivih ljudi Velikovec in Pliberk še nista videla.

S takimi izjavami so naši narodni nasprotniki pritiskali odločilnim faktorjem na čelo pečat narodne nezanesljivosti, če ne celo narodnega izdajalstva.

le res. Zopet bom videl mater, deda in Pavelčka. — Vidim celo, da imaš okrog vratu rdečo ruto.“

Deklica ga je objela z nerazumljivimi besedami, ki so bolj kazale pritožbo nego veselje.

A stari gospod ji je iztrgal mladeniča in jo je prisilil, da je zopet mirno sedla na klop. Slepca je zopet privezal senčilo pred oči in ga vprašal:

„Pravite, da ste videli, da ima vaša prijateljica rdečo ruto krog vratu. To se mi zdi nemogoče, ali se ne motite?“

„Drugega ne vidim, kot sivo senco.“ je odgovoril vojak. „A ko sem začel oslepovati, sem opazil, da se rdeča barva v temi vidi mnogo slabše kakor druge, zato vem, da je ruta rdeča.“

„To sem si mislil“, je rekel stari gospod. „Sedaj pa le previdno naprej.“

In k hlapcu obrnivi se, je rekel:

„Karel, pelji tovariša v kuhinjo, da bo pojedel nekaj mesa in kruha: pol obroka, ne več! Potem ga pelji v zadnjo sobo in ga spravi v posteljo, da si odpočije. Reci dekli, naj tudi deklici prinese kaj jesti.“

Ko je bil hlapec z vojakom odšel skozi vrata, je Katrica glasno ihtela starcu padla k nozam in mu nemo objela kolena, katere je močila z vročimi solzami. Hotel jo je vzdigniti, a ona se mu je upirala, in dvignivše k njemu zaračane modre oči, je rekla:

„Gospod, gospod! Bog vas bo blagoslovil, da ubogim kmetom izkazujete toliko dobrot. Ne morem povedati, kaj čutim, a rada bi deset let prej umrla, ako bi vam to podaljšalo življenje. In za to, ker hočete Janezu ozdraviti oči, vi angel božji, bodeva slehrai dan molila za vas in šla na božjo pot!“

(Konec prihodnjij.)

Ti merodajni faktorji so se izključno gibalí — med našimi najstrupenejšimi sovražniki. Narodna družba jim je bila tuja.

Prišla je druga nesrečna katastrofa dne 2. majnika t. l. in v Velikovecu, Pliberku, Prevaljah in Guštanju so nemčurji s strojnimi streljali na jugoslovanske vojake in civilno prebivalstvo.

Nimamo več upanja, da bodo merodajni ljudje posneli iz omenjenih dveh nesrečnih katastrof potrebne naukov za bodočnost. Pribijemo le golo resnico, da imamo v mariborski okolici več narodno zavrednih občin, v katerih se je odvzelo orožja izvršilo s tako strogostjo, da niti eden najboljših mož ni opremljen z navadnim samokresom.

Temu nasproti pa smo prepričani, da so Nemci in nemčurji v Mariboru pripravljeni na odpor in so vsestransko oboroženi še v veliko večji meri, nego so bili nemčurji na Koroškem pri zadnji katastrofi.

Naše vojaštvo stoji sicer krepko na braniku in bi znalo s trdo pestjo braniti čast jugoslovanskega Maribora, vendar pa eventualne nedolžne žrtve niso izključene, ako pristojne oblasti ne bodo v najkrajšem času izvršile v Mariboru stroge preiskave in odvzele orožje vsem nezanesljivim in naši državi ter našemu zdravju in imetju nevarnim elementom.

Ne zaupajmo torej gadom, katerim še nismo odvzeli strupenega žela!

Jubilei dela.

Dne 15. junija 1919 bo praznovalo slovensko krščansko-socialno delavstvo 25letnico svoje ustanovitve. Zgodovinski dopadek se je zgodil tako-le.

Dr. Kreka, ki je bil takrat stolni vikar, je naprosilo delavstvo ljubljanske predilnice, da je maševal na Smarni Gori. Po cerkvenem opravilu se je zbralo delavstvo na vrtu gostilne pri Žibertu pod Goro, kjer je dr. Krek vprašal delavstvo, če bi ne bilo v Ljubljani mogoče katoliško delavsko društvo. Gostinčar je odgovoril: „Da, gospod doktor!“ — Čez nekaj dni se je naša organizacija ustanovila in se je po njej izvedlo demokratiziranje našega ljudstva po načelih krščanske pravice.

Sklenili smo, da se srebrni jubilej organizacije katoliške delavske demokracije dne 15. junija t. l. slovesno praznuje. — Ker je naše delavstvo izpostavljeno največjemu nasilstvu in agitaciji od strani nekrščanskih struj, naprosamo vse naše organizacije, da se po svojih zastopnikih in če le mogoče korporativno udeležijo srebrnega jubileja našega katoliškega delavstva in tako osokolijo naše delavstvo v nadaljnjem njegovem težavnem boju za naše najsvetejšo versko in narodno svetinjo.

Sporoč našega srebrnega delavskega dne se je določil tako-le:

Na Smarni Gori:

- Ob 9. uri dopoldne slovesno cerkveno opravilo.
- Po sv. maši prvi slovesni tabor pred cerkvijo na Smarni Gori.
- Izredni občni zbor Jugoslovanske Strokovne Zveze za delegate organizacij JSZ v meznariji, 2. nadstropje.

Popoldne:

Slavosni ljudski tabor in veselica na vrtu gostilne pri Žibertu pod Goro.

P. n. vodstvo se naproša, da naj do dne 31. t. m. naznani podpisani organizaciji, če se udeležijo našega slavlja, kakor tudi kaj in koliko ljudi pride ob tej priliki v Ljubljano. Udeleženci naj prinese jestvine seboj. — Prihod in število udeležencev moramo znati zato, da se priredi eventualno v Ljubljani za nje pozdravni večer.

Vse dopise v tej zadevi prosimo pošiljati na naslov: Jugoslovanska Strokovna Zveza, Ljubljana — Jugoslovanska tiskarna.

Spominu našega dr. Kreka smo dolžni, da slovesno proslavimo 25letnico slovenskega krščansko-socialnega delavstva!

Jugoslovanski krščanski delavski pozdravi!

Predsedstvo Jugoslovanske Strokovne Zveze v Ljubljani, dne 15. maja 1919.

Mariborsko okrajno glavarstvo na „delu“

1. Izgnalo je okrajno glavarstvo v Mariboru v Nemško Avstrijo Franca Drobnak, prejšnji orožnik v St. Ilju v Slov. gor. Kakor se je izvedelo, je bil imenovan že sprejet v službo Nemške Avstrije, pa se je še vedno potikal po Jugoslaviji.

2. Pod državno nadzorstvo se je postavilo vse premoženje nemškega Schulvereina na Dunaju, ki se nahaja v občini Sv. Lenart v Slov. gor. Za nadzornika se je imenoval dr. Milan Gorišek, odvetnik v Sv. Lenartu v Slov. gor.

3. Nadalje se je postavilo pod državno nadzorstvo premoženje, poslopja, podjetja in zemljišča na ozemlju Slovenije sledečih gospodov, bivših članov poprejšnjega odbora Okrajne hranilnice v Slovenski Bistrici: 1. Emil Weigel, gozdar, graščina Bistrica; 2. Hermann Strassgütl, trgovec in posestnik, Slov. Bistrica; 3. Ivan Katz, gostilničar in posestnik, Slov. Bistrica; 4. Josef Machoritsch, gostilničar in posestnik, Peklo; 5. Stefan Rudolf, posestnik, Spodnja Poljskava; 6. Engelbert Sicherl, trgovec in župan, Spodnja Poljskava; 7. Karl Sima, trgovec in posestnik, Peklo; 8. Karl Zimmer, inšp. juž. žel. v p., Peklo; 9. Franc Steinklauber, tovarnar, Pragersko; 10. dr. Hermann Wiethaler, notar, Slov. Bistrica; 11. dr. Oskar Orosel, odvetnik v Mariboru. — Za nadzornike so se imenovali za gospode pod 1, 2 in 3 g. dr. Urban Lemeš, odvetnik v Sl.

Bistrici; za gospode pod 4, 5, 6, 7, 8, 9 g. dr. Jožef Pučnik, odvetnik, Slov. Bistrica; za gospode pod 10 in 11 dr. Radoslav Pipuš, odvetnik v Mariboru.

4. Radi tihotapstva in nedovoljenega prestopa državne meje so bili v zadnjem času od okrajnega glavarstva v Mariboru kaznovani z zapadom iztihotapljenega blaga in denarno globo: Železničar R. Benke 50 K; Niess Karl, Ernovž, 5 K; Jožef Leckenbach, Dunaj, 2000 K; Nerat Barica, Zagreb, 10 K; Kormann Ignac, Ljubljana, 10 K; Jožef Sammer v Mariboru 10 K; Josip Rihtarič, Lipnica, 75 K in 10 dni zapora; Herič Ivan, Ljubljana, 40 K; Betti Glavač, Maribor, 10 K; Spickermann Eric, 5 K; J. Kugler 20 K; Struckl Pavla, Maribor, 20 K; Ivan Tausendschön, Straže, 100 K; Repovečki Božidar v Zagrebu 100 K; Radović Milivoj, Zagreb, 100 kron; Muhič Anton, Pesniški dvor, 10 K; Halb Avgust v Gradcu 100 K; Jožef Novak, St. Rupert, 50 K; Al. Urdih, St. Rupert, 35 K; Mulič Franjo, Litija, 25 K; Jiravec Vencel, Gradec, 100 K; Fekonja Friderik, Gradec, 100 K; Franc Lasič, Rače, 3000 K; Roza Proppe, Karčovina, 200 K; Čurin Ivan, Godeninci, 600 K; Alojz Strassnitzky, Straže, 500 K; vsak po premoženju in zaslužnju.

Naše meje.

Meje Jugoslavije še niso končnovaljavno določene. V Parizu so prišli do prepričanja, da morajo ugoditi željam in zahtevam Slovencev ne samo glede Štajerske, temveč tudi glede Ogrske in Koroške. Prvotno so v Parizu na italijanski pritisk določili, da naj Prekmurje ne pripade Jugoslaviji, na Koroškem bi naj bilo ljudsko glasovanje, katero bi naj odločilo, kako daleč bi naj šla na Koroškem meja. Vsled neumornega delovanja jugoslovanskih zastopnikov v Parizu, med katerimi se nahajajo štajerski rojaki: dr. Zolger, dr. Kovačič, dr. Slavič in dr. Vošnjak, se je posrečilo spraviti vprašanje naših severnih mej v zopetni pretres. Po poročilih, ki prihajajo te dni iz Pariza, je posneti, da pripade Prekmurje in Slovensko Koroško ter Štajersko severno od Spilja kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev in sicer brez ljudskega glasovanja. Nemoi se sedaj posvetujejo v mestecu St. Germain pri Parizu, kaj bi storili, ali bi podpisali mirovne pogoje — ki so zelo trdi — ali ne. Odločitev bo padla najbrž še le prihodnji teden.

Naš poročevalec nam piše te dni iz Pariza: „Mirovna konferenca gre proti koncu. Dela se pa še te dni najhuje. Odločuje se usoda Slovencev. V resnici ne stojimo tako slabo. Zlasti je gotovo naše vse, kar imamo vojaško zasedenega. Vrli vojaki, ki ste nam priborili ugodnost, vztrajajte še nekoliko, ohranite mir, red in disciplino v domovini. Slovenci, bodimo složni in edini! Imamo še veliko sovražnikov. Zato se obračamo tudi proti Bogu, vladarju vseh narodov! „Ako Gospod ne zida hiše, zastoj se trudi zidati.“ Molimo te dni, ko padajo zadnji sklepi o slovenski usodi, k Bogu, da nam ohrani in ugodno ustvari našo novo domovino!“

Nekdaj in sedaj.

Sedemdesetletnica, kar so odpravili batine. — Spominjamo se vsakovrstnih jubilejev, toda enega jubileja se ni spominjal še nihče. Nedavno je preteklo 70 let, kar so pri gospodkah na Slovenskem odpravili batine. Ko so zavladali nad našim ljudstvom nemški gospodje, je bilo važno sredstvo za vzdrževanje njihove oblasti zlasti tudi batina. Ko so pa leta 1848-49 odpravili graščinske pravice, so ob enem odpravili tudi batine pri sonijah. A mislite, da je bilo to našemu ljudstvu všeč? Kaj še! Navadilo se je batin, da jih le težko pogrešalo in je vzdihovalo po njih. Kakor pripovedujejo takratne ljubljanske „Novice“, se je zgodil sledeči slučaj:

Te dni pride nek kmet k enimu gospodu in ga tako-le nagovori:

K. So pač slišali, kaj se je nerodniga pri nas primirilo? So pa tudi slišali, kaj so z enim teh gerduhov storili? Zaperli so ga za dva dni, potem pa so ga spustili, brez da bi mu bili kaj dali po r—; to vendar ni prav, da take gerdobneže nič s palico ne pokore.

G. Kaj ne veš, da je to prepovedano?

K. O to ne more biti, kdo je prepovedal?

G. Postave so take.

K. Kdo je take postave dal?

G. Le-ti gospodje, kteri zdaj postave delajo.

K. Slisijo! To je slabo; če je tako, potlej smo pa vsi proči. Zakaj če se gospoda še tako skrega, se vendar nobenikrat ne stepe. Ako pa med nami najmanjši prepir vstane, se koj stepemo. Zato ni treba, da bi gospoda topli, kmet pa mora tepen biti, če kaj pregreši, sicer postave ne zapopade. —

Takšno je bilo naše ljudstvo v onih starih dobrih časih.

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Danes smo zvečeli iz Urmoža, da sta bila naglo prestavljena č. g. kaplana Krušič in Vrečko, ki sta dne 8. maja vodila vojaške oddelke pri Slovenjgradcu in preprečila, da Nemci z oklopnimi avtomobili niso mogli prodreti do mesta. Poizvedovali smo, kaj je na tej govorici in izvedeli, da ne odgovarja resnici. Res je samo, da je polkovnik Raktelj denunciral omenjena duhovnika pri škofiji, da sta boljševiskega duha, šuntata ljudstvo E plenjenju nemških posestev in k sovraštva ter

nemirom in zahteval, naj ju skozi takoj prestavi, če ne, ju bo polkovnik sam postavil pred preki sod. Omenjena gospoda sta zadevo izročila advokatu in g. polkovnik bo imel čast, da se bo zagovarjal pred sodnijo radi obrekovanja. Nam se pa zdi, da cela stvar diši ne po boljševiskem, nego po c. kr. avstrijskem duhu. Preki sod je saperbolsko resna stvar, s katero ni mogoče nič paktirati. Ali sta omenjena gospoda res zagrešila kaj takega, kar spada pod preki sod ali pa nista. Ako sta zagrešila, ju mora gospod polkovnik (seveda ako je za to on kompetenten) postaviti res pred preki sod, ako pa nista, ju nima za hrbtom denuncirati. Toliko bo že vedel, da preki sod ne spada v kompetenco škofa.

Lakota slave, blaga, vleče pisarja drugam. S tem pričujemo zadevo, katero bomo zasledovali z železno doslednostjo prav do konca — a to je: očiščenje oficirskega zbora. Mi smo priateljci vojašine, ker vemo, da nam je potrebna in bo potrebna tudi še v doglednem času. Ako smo pa njeni prijatelji, smo tudi pripravljeni doprinesti zanj vse potrebne žrtve. Toda, mi zahtevamo tudi, da mora biti vojaštvo v polni meri sposobno izvršiti svojo dolžnost. Dogodki poslednjih časov so pa pokazali, da temu ni tako. Treba je pred vsem temeljito izčisti oficirski zbor in poslati iz njega tja v lačenbergarsko Avstrijo vse, katerim se ne gre za sveto prepričanje, ampak samo za slavo in denar. Preveč že smo na Koroškem žrtvovali dragocene krvi naše navdušene mladine, da bi se nadalje prizanašali.

Današnje številke Slovenskega Gospodarja smo radi praznika izdali že v torek. Sklep uredništva je bil v torek dopoldne, raditega pozneje došli dopisov ni bilo mogoče več objaviti. — V petek izide, kakor navadno, »Straža« a samo na štirih straneh, ker počiva na praznik vso delo v tiskarni — Uredništvo.

Bratovščina N. lj. Gospe presv. Srca v baziliki Matere Milosti obhaja v soboto 31. maja svoj glavni praznik s pridigo ob pol 6 in slovesno sv. mašo za vse žive in rajne ude ob 6. uri.

Poroka. V ponedeljek dne 26. maja se je v Št. Ilju poročil Janez Bauman, veleposesnik in cerkveni ključar v Št. Ilju v Slov. goricah z Jožefo Šalhamer, posestnico v Št. Ilju. Novoporočenecema obilo božjega blagoslova!

Lepremembe v učiteljstvu. Ivan Sprachmann, glasbeni učitelj na učiteljski v Kastvu, je imenovan za začasnega strokovnega učitelja na dekliški meščanski šoli v Ptuj; Štefanija Jerše, roj. Pernat, je imenovana za začasnega učiteljico na nemški ljudski šoli v Ptuj. Premošeni so: učiteljica na vladni bivšega deželne učiteljskega v Mariboru Marija Rozman začasno za strokovno učiteljico na dekliško meščansko šolo I v Mariboru; Alojzija Kocmut, učiteljica na nemški ljudski šoli v Ptuj, za začasno strokovno učiteljico na dekliško meščansko šolo v Ptuj; Ivan Mohorko, nadučitelj na Blanci pri Sevnici, za učitelja v Limbušu; Vinko Stopar, učitelj v Št. Ilju pri Velenju, za učitelja in šolskega voditelja na petrazrednici v Velenju; Marija Koprivc, ro. Šumenjak, učiteljica pri Sv. Ani v Slov. gor. za učiteljico na Sevnici; Ljudmila Sepe, učiteljica na Polšniku za učiteljico na ljudski šoli v Mariboru. Začasno je nameščena Ljudmila Urh, začasna učiteljica na deški ljudski šoli pri Sv. Jakoba v Trstu, za učiteljico na petrazrednici pri Sv. Juriju v Slov. goricah.

Oddaja orožja. Izšla je vladna naredba, ki določa, da se pod ksnijo do 200 kron in do 10 dni zapora prepovedano imeti raznovrstno orožje, kot samokrese, puške, brzkrese itd., brez tpa devnega orožnega lista, mora isto takoj oddati.

Tovarna kvasa v Račah nam piše: »Našim cenj. dolgoletnim odjemalcem naznanjamo, da jim ne smemo kvasa poslati, ker je ves izdelek kvasa od deželne vlade zaplenjen, ter smemo samo onim gosp. odjemalcem kvas pošiljati, kateri se nahajajo v razdelniku okrajnih glavarstev. To naznanjamo raditega, ker nam je nemogoče vsakega posameznika obvestiti. Tovarna kvasa, Rače«.

Odpoved službe. Izšla je naredba, ki določa, da ne more odpovedati službe službodajalec službojemalca, ako je bil vpoklican k orožnim vajam in tudi ne uslužbenec svojemu službodajalcu.

Ali naj se odzovejo k orožnim vajam tudi gospodarji in kmeti sinovi? Da! In zakaj? Zato ker potrebuje domovina sedaj pred vsem vojske. Res je tudi potrebno, da se obseja polje in se skrbi za gospodarstvo, pa kaj ti pomaga, če ostaneš doma in svoje polje še tako pridno in skrbno obdelas, če bo pa prišel tujec sovražnik, in bo on žet, kar ti vsejaš, in bo on pojedal, kar ti pridelas, kakor se godi zdaj na Koroškem. — Koroški begunec.

Državno posojilo, katerega podpisovanje je podaljšano do 30. maja nudi poleg visokih obresti tudi to ugodnost, da se bo imetje državnega posojila pri zamenjavi kron z dinarji na vsakih 100 kron izplačalo 5 dinarjev več kot drugim.

Cudno. Za staro Avstrijo, ki je nam bila vedno trda mačeha, so se naši možje in fantje štiri leta junasko borili, za Jugoslavijo, ki nam hoče postati

prava mati, pa se mnogi nočejo postaviti. Zahtevajo od nje vse mogoče, a sami nočejo za njo nič storiti. Manjka nam še prave ljubezni do domovine. Pač ni za nas častno, da so morali priti k nam srbski bratje stražiti naše meje in vzdrževati red v deželi naši! Kdor se noče sam boriti za svojo domovino, je ni vreden! — Koroški begunec.

Novi katoliški župnik v Beogradu. Za katoliškega župnika v Beogradu je imenovan Jakob Pašalić, bivši gvardijan frančiškanskega samostana v Gorici pri Livnu.

Razpis službe okrož. zdravnik. Deželna vlada za Slovenijo razpisuje službo okrožnega zdravnika za zdravstveno okrožje Slovenjgradec, h kateremu spadajo občine Starigrad, Golobabuka, Št. Janž, Legen, Šmartno, Sv. Miklavž, Otiški vrh, Pameče, Podgorje, Razbor, Sele, Vrhe in Slovenjgradec s sedežem v Slovenjgradu. Prošnje je vlagati do dne 1. junija pri zdravstvenem oddelku deželne vlade v Ljubljani.

Pomanjkanje papirja v Budimpešti. Radi velikega pomanjkanja papirja v Budimpešti je vlada ustavila izhajanje večine časopisov. Od zdaj naprej izhajajo samo 4 jutranji in 2 večerna lista. Poleg tega pa sprejemajo časnikarji vseeno plače pod pogojem, da so na razpolago komisarijatu za doševno delo.

Vseničilišče v Ljubljani. Te dni se je otvoril v Ljubljani visokošolski tehnični tečaj, ki je nekak prihodek tehnične visoke šole v Ljubljani. Istotako je prišlo te dni iz Beograda sporočilo, da se otvori v Ljubljani medicinska fakulteta.

Kako je glede zavarovanja. Dan za dnevom dobivamo vprašanja, kaj je z zavarovalnicami. Ljudje se bojijo, da bi jim nemške ali sploh tuje zavarovalnice v slučaju nesreče ne izplačale zavarovalne svote. Vsak bi se sedaj rad dal zavarovati pri kaki domači slovenski zavarovalnici. Še enkrat povdarjamo, da je mogoče od stare zavarovalnice odstopiti se le tedaj ko poteče pogodbeni doba. Pri nekaterih zavarovalnicah znaša taka doba 10 let. To določilo je zabeleženo v zavarovalni knjižici ali na polici. Od nekaterih zavarovalnic pa se lahko odstopi, kadar kdo hoče. Poskrbljeno pa bo da bodo morale tuje zavarovalnice v slučaju nesreče izplačati zavarovalno svoto. Na vsak način pa je bolj varno in priporočljivo, da dajo naši ljudje svojo lastnino ali svoje življenje zavarovati pri domači, in edini slovenski zavarovalnici; Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani, katere ima svojo glavno zastopstvo v Celju (Breg). Tudi za Maribor name rava Vzajemna zavarovalnica ustanoviti posebno zastopstvo.

Vlak iz Ljubljane na Dunaj. Osební vlak ki pripelje ob 3 pop. iz Ljubljane v Maribor, vozi odšel ob 3.30 iz Maribora proti Dunaju. V Spilju se vrši še prejšnjostoj natančno preiskovanje potnikov.

Gospodarske novice.

Čebelarški shod v Tinjah se vrši v nedeljo, dne 1. junija ob 3. uri popoldne v šoli. Obenem se ustanovi čebelarška podružnica, za tamkajšnji okoliš. Po zborovanju sledi praktično razkazovanje pri čebelnjaku Fr. Ačko. Na shodu govori čebelarški potovalni učitelj Jurandič.

Čebelarški tečaj. Kmetijska šola na Grmu priredi dne 11. in 12. junija t. l. dvodnevni čebelarški tečaj s sledečim sporedom: Življenje in oskrbovanje čebel. Sovražniki in bolezniki čebel. Roji. Vzgoja matic. Čebelarake potrebščine. Tečaj se prične 11. junija ob 2. popoldne.

Knjigovodstveni tečaj. Kmetijska šola na Grmu priredi dne 10., 11. in 12. junija t. l. tridnevni knjigovodski tečaj s sledečim sporedom: Pomen knjigovodstva. Inventura početkom in koncem leta, tekoče knjigovodstvo, račun čistega dohodka in naznanilo za dohodninski davek. Tečaj se prične dne 10. junija ob 2. popoldne. Kdor se želi udeležiti enega izmed teh tečajev, naj se prihlasi do 8. junija pri ravnateljstvu državne kmetijske šole na Grmu, pošta Novomesto. Revnejšim da ravnateljstvo brezplačno prenočišče na razpolago.

Triletna žrebica lepe pasme je na prodaj v Zlatolihah pri Št. Janžu na Dravskem polju. Več se izve v gostilni Turek pri Št. Janžu na Dr. polju. Cena po dogovoru.

Modra galica došla. Kmetijska družba v Ljubljani je ceno zvišala od 6 K na 6 K 50 v, kar je bilo razglašeno tudi v družbinem glasilu »Kmeto valec« v št. 9. Vojni stroški znašajo za 1 kg 15 vin. V sled tega je treba doplačati za vsaki kg še 65 v oni, ki so naročili galice se pozivljajo, da od naročnikov še poberejo povisek po 65 v od kg, in potem pošljejo s tem denarjem kakor tudi s potrdilom v prvotno vplačanem znesku po modro galico. Prinesti je seboj vsaj dve vreči ali žaklja.

Brez potrdila o vplačanem znesku se galice ne dobi! — Okrajni zastop Maribor.

Demobilizacijski material. Komisija za razdelitev demobilizacijskega materiala je v četrtek, dne 22. t. m. razdelila več vagonov desk, železnih tračnic itd. Na razpolago je še okoli 20 sadnih stiskalnic in večja množina sodov, strešne lepenke in nekaj samotne opeke. Priglasje sprejema okrajno glavarstvo v Mariboru.

Sekanje v gozdih, ki padejo pod agrarno reformo. V mnogih krajih se je zgodilo in se še dogaja, da ljudje hodijo v gozde, ki padejo pod agrarno reformo in tamkaj jemljejo drva in celo sekajo. Deloma se to vrši z zlobnim namenom, deloma so pa med njimi tudi taki, ki res mislijo, da imajo sedaj pravico hoditi v večje gozde po les, ker bodo ti gozdi razlašeni. V sled tega se s tem vsakdo javno sviri, naj se ne spušča v take korake, kajti s prehodnimi odredbami ministrstva od 25. febr. 1919 št. 11 Sl. Nov. je pač rečeno, da se večja gozdna posestva razlašajo in da se podržavijo, nikjer pa ni rečeno, da bi se smeli ljudje sami pravico iskati in brez dovoljenja se kati in drvariti. Če tudi je danes lastništvo veleposesnikov spremenjeno, vendar ostane samolastno poseganje v gozdove tatvina, katere bo z vso strogostjo kaznovana. Vabijo se tudi kmetovalci sploh, da sami čuvajo, da ne zaidejo v graščinske gozde tatovi, kajti če pride do tega, da pridejo gozdi v javno dobro, bo kaj malo gorla ostalo, ako ga bodo poprej ljudje izsekavali. Kmetje, kateri potrebujejo kaj lesa za popravila v svojih poslopih in v gospodarstvu sploh, naj se obrnejo na dotične oskrbovalce oziroma nadzornike in prošijo za les po zmerai ceni. Takove pa naj se kot škodljivce javnih interesov ovadi.

Osebná dohodnina — vprašanje na davčno oblast v Ptuj. Iz ptujске okolice se nam piše: Zadnji čas se toliko govori o previsoko odmerjenim osebná-dohodninskim davkom. Gospod dr. Rukavec brani pri tem jugoslovansko davčno upravo in nspada našo stranko in naš list. Mi pa vemo še kaj drugega. Pred dvema mesecema se je oglasil pri nas uradnik davčnega oblasti v Ptuj in je nagovarjal nekega posestnika, da mu naj natanko poroča o gospodarstvu vseh posestnikov, koliko so pridelali vina, žita itd.; obljubil mu je celo obresti od davka, ki ga bodo plačali posamezni posestniki. Ali je to jugoslovansko? Obresti od davka ni dajala niti nam okrajna sovrážna avstrijska davčna uprava! Ptujsko okrajno davčno oblastvo pa vprašamo: Kdo je poslal dotičnega uradnika na deželo? Kdo mu je dal sramotni ukaz, da naj stika za dohodki posameznih posestnikov? Ali morda finančni poverjenik? — Druga resnica: Še le pred dobrim mesecem so dobili župani ptujskega okraja strogi ukaz, da morajo prečati o gospodarskih razmerah svojih posestnikov; če ne ustrežejo ukazu se jim zapreti kazen. In strahopetni župani so res povpraševali, koliko je pridelal ta vina, oni pšenice, koliko ima ta krav, oni svinj itd. Vprašamo zopet: Kdo more županstvom kaj takega ukazati? Ali se je to storilo z vednostjo poverjeništa za finance? Ali pa je davčna oblast postopala samovoljno? — In vse to se vrši v novi slobodni Jugoslaviji. Bolj naša davčna uprava ni mogla ponižati slovenskih županov kakor z ukazom da naj bodo špicelni v domači občini. Le tako naprej!

Plačevanje davkov potem čekovnega urada v Ljubljani. Davki se lahko sedaj zopet plačujejo potem poštah uradov, pri čemur se naj rabijo izključno položnice poštnege čekovnega urada v Ljubljani, ki se dobijo pri davčnih uradih. Kmalu se bodo dobivale davčne vplačilnice tudi pri poštah uradih samih.

Neprestana žetev. Na svetu je neprestana žetev. V januarju žanjejo v Argentini, Čile, Avstraliji, Novi Zelandiji, v februarju v Indiji, v marcu v Gornjem Egiptu. V Meksiki, na Kubi, v spodnjem Egiptu, Siriji, Perziji, Mali Aziji žanjejo v aprilu, v naslednjem mesecu v severni Ameriki, v nekaterih delih južne Amerike, na Japonskem in Kitajskem, v juniju v Italiji, južni Afriki in zapadnih delih Zedinjenih držav, v juliju v Podonavju, severni Franciji, južni Rusiji, Kanadi; v Nemčiji in Angliji žanjejo v avgustu, enako v Belgiji in Holandiji. V septembru žanjejo v Rusiji in Skandinaviji, meseca oktobra v Peru, novembra v južni Afriki, v decembru pa v južni Avstraliji. Tako ni dneva, da bi srp ne pel. Le po lastni krivdi človeštvo nima kruha.

Zlatonosne rude v Srbiji. Zlatonosne rude se nahajajo v Srbiji v kvadranskem in požarevskem okrožju in to med Neresnico in Majdanekom. Ena koncesija je izdana za kopanje teh rud l. 1908 neki rudarski družbi na prostor 7500 ha, a drugo dovoljenje se je izdalo l. 1902 v takozvanem kraju »Blagojev kamea« za prostor 410 ha. Poleg

tega se nahajajo zlatonosne rude v bližini mesta Ranea ob Donavi, Bele Pisanke na področju se verne strani Kopaonika, Leli Zovarsa in obrešju Črne reke poleg Timeska.

Izvoz živil iz Jugoslavije. Naš trgovinski minister je dovolil izvoz sliv, češpeli in starega krompirja v neomejenih količinah.

Cene soli in petroleja. Uprava državnih monopolov v Beogradu je določila za celo državo SHS sledeče cene, ki stopijo v veljavo s 1. junijem t. l.: kuhinjska sol zdrobljena 126 kron za 100 kg, morska sol 112 K za 100 kg, industrijska in živilska sol 61 K za 100 kg. Petrolej velja 378 K za 100 kg.

Prve letošnje črešnje so prodajali na ljubljanskem trgu že pretečeni teden.

Razlastitev veleposestva v Slavoniji se je je že pričela. V virovitiškem okraju so razdelili že okrog 4500 oralov take zemlje med kmete.

Oddaja žveplove moke za zatiranje grozdne plesnobe. Slovenski kmetijski družbi se je končno vendarle posrežilo kupiti v Trstu veliko množino najfinije žveplove moke. To je že tretja sklenjena kupčija, ki bo morda sedaj vendarle držala. Prodajalec je obljubil z odpošiljavo takoj priceti. Družba mora plačati kupljeno žveplo moko v cekinih po 20 frankov, ki stanejo po 140 K. Žveplova moka se bo oddajala vinogradnikom kilogram po 6 K samo v celih vrečah po 50 kg, iz skladišča v Ljubljani ter prosimo vinogradnike, da jo po možnosti skupno naročajo potom družbenih podružnic, zadrug, županstev itd. Denar za naročila je naprej pošiljati. Žveplo se odpošilja na odgovornost naročnika. Doslej došla naročila se takoj zviše, ko dojde blago v Ljubljano. Naročitve na žveplo je brez odloga prijaviti, drugače družba preostalo prav kmalu naprej proda na Hrvaško, v Slavonijo, v Banat, v Bačko in v Srbijo, ker ji nobena zalega ne sme preostati, kajti drugo leto bo žveplova moka gotovo za polovico cenejša in v skladišču ležeča izgubi potrebno finost za žveplanje trti. Naslov za naročila: Slovenska kmetijska družba v Ljubljani.

Vojaška živina za kmetorolce. Izdana je naredba vlade v Beogradu na vsa vojaška poveljništva, ki razpolagajo z zadostnim številom živine, naj jo dajo na razpolago našim kmetom v svrhu obdelovanja polja. Kmetje, ki so oddaljeni od vojaških poveljstev nad 10 kilometrov, morajo prinesli potrdilo oblasti da jim je pomoč potrebna in da so v stanu prehranjevali živino in vojaške ter plačati vladi 1 dinar dnevne odškodnine.

Dopisi.

Kamnica pri Mariboru. Prejšnji petek so našli tik ob bregu potoka v bližini Vedenikove gostilne otroka moškega spola, katerega je neznana mati odločila, da se ga ali umilijo dobri ljudje, ali pa da gladi umrje. O starih najdenkah se govori različno. Neka tukajšnja gostilna je v zadnjem času postala zbirališče mnogih tukajšnjih najstropcepih nasprotnikov naše mlade države.

Sv. Peter pri Mariboru. V časnikih je stalo: Osepoice so se pojavile 1 slučaj v N., 3 slučaji v Hrenci itd. Ti trije slučaji so za obitelj Hler nadse žalostni — umrli so ji namreč mati in dva sinova. Bog nas obvaruj takih slučajev! — Dne 22. t. m. smo pospremili na Goro k večnemu počitku č. sestro M. A. Kantaro. Zatošnik bivo predstajnico tukajšnjega samostana in gospodinjico Marieto Fuher. Č. s. Alkantara je trpela nad 7 mesecev. In ko se je približalo njeno življenje k zatonu, zbolela je naglo blaga gospodinja Marieta Fuher kakor bi se ji mudilo, da umrje isti dan lo s. Alkantara, kajti bili sta si v življenju veliki prijateljici. Pogreb č. sestre je vodil g. stolni župnik in dekan Franc Moravec; spreveda so se udeležili poleg velike množice domačinov tudi dva frančiškana, č. sestre iz Maribora in sorodniki pokojne. Bog bodi milostljiv plačnik obema!

Sv. Lovrenc na Drav. polju. V nedeljo, dne 18. majnika, je po večitemu mukopolnem bolehanju izdihnila svojo mučeniško dušo gospa Matilda Šorn, vdova po bivšem tukajšnjem nadučitelju Francu Šorn, ki je lani leto istako po hudi bolezni umrl v bolnišnici v Gradcu. To je že četrti žrtv v Šornovi rodbini. Izvrstno sožale hčerki Gizeli in sili Rodolfu, ki sta sedaj ostala sama. Rajno, vzorno katoliško mater in dobitnico pa čramimo v blagem spominu. Bog ji bodi bogat plačnik!

Zlatolice pri Sv. Janžu na Dr. polju. Na gostiji Kacijan V. je dan se je pri hitaciji kajetela nabralo za koroške begunce, ki jih je nemško zverstvo oropalo vsega in pregnalo od doma. 110 K. Bog povrni dovolcem, novoporočencema pa obilno srečo podeli!

Na Koroškem grmijo topovi.

Iz poročil, ki jih dobivamo te dni iz Koroške posnamemo, da so se na Slovenskem Koroškem razvneli zopet srditi boji. Cela črta od Sobote do

Železne Kaple je v ognju. Splošno se nam zagotavlja: Bodite mirni, dogodki se sučejo za nas ugodno.

Položaj na črti Sobota—Špilje—Radgona.

Med Nemci vlada prepričanje, da bomo Ju goslovani prodrli preko demarkacijske črte. Bojijo se nas. Zategadelj se oborožujejo za odpor. Vse ljudi na nevtralnem ozemlju so oborožili. Od vedredostojne strani se nam je zatrnilo, da ni prav

nebene nevarnosti za Slov. gorice. Nemci enstrano se zadovoljajo, da jih mi ne napademo. Strahno jih boli, da cmureško mostišče nimajo več v svojih rokah.

Nemci hočejo razrušiti Št. Janž pri Dravogradu.

Slov. Gradec, 26. maja.

Sem begunec že od 6. t. m. Nisem dobil nobenega lista po pošti, ker sem dom zapustil, pa malo kdaj sem mogel priti v kraj, kjer bi bil list na razpolago. Šele nekaj dni sem Slov. Gradcu. Tu sem zvedel, da se o Št. Janžu nimate poročila. Jaz sem videl dne 21. maja ta kraj. V celni žup

niji se vrše vedno hudi boji, najbolj je trpela vas Št. Janž. Poškodovane so od granat 4 hiše, med njimi najbolj cerkev in župnišče, katero je bilo tudi docela oplenjeno. Sovražnik obstrelava neprenehoma Št. Janž, baje ga hoče razrušiti za kazen za poraz Nemcev na znanem šentjanškem shodu. Prebivalci so vas zapustili.

Podivjanost nemških vojakov na Koroškem.

Zavodnje pri Šoštanja, 25. maja.

Ljudstvo na Koroškem trpi strašno vsled surovosti nemških vojakov. V Motici so pokradli vse posode in obleke iz cerkve. Hostije so razmetali

po tleh in jih poteptali. V okolici vasi Černe so polomili vse križe in v svoji brezbožnosti celo streljali na božje in Marijine kipe. Oblečeni v mašne obleke so brali na gnoju iz mašnih knjig. Ljudje so razburjeni do skrajnosti.

Ptuj. V nedeljo, dne 1. junija bo v Narodnem domu v Ptuj ustanovni občni zbor konzumnega društva za ptujski politični okraj. Začetek je ob 10. uri popoldne. V očigled težavnih, dan današnjih življenjskih razmer in splošnega izkoriščenja samo na plačo navezanih slojev, je priča kovati obilne udeležbe. Posebno so vabljeni g. duhovniki, učitelji, uradniki in drugi nameščenci iz celega pol. okraja. Pravila so od 26. maja t. l. naprej v Narodnem domu na ogled. — Pripravljalni odbor.

Sv. Urban pri Ptuj. Na praznik Kristusovega vnebohoda se bo pri nas ustanovila Kmetijska podružnica; je pa tudi potrebna, da bo ožja zveza med 10 občinami obsežne župnije.

Ločič pri Ptuj. Veličasten sprevod se je pomikal v nedeljo dne 18. maja iz naše vasi na hrib k Sv. Urbanu; dekleta v beli obleki so nesla svojo ljubo, v cvetu mladosti umrlo tovarišico Marijo Benko k večnemu počitku. Neusmiljena španska bolezen jo je tako zgodaj in nenadoma iztrgala iz naše srede. Bog jo je hotel imeti pri sebi; zato jo je vzel v letih nedolžnosti iz hrupa nevarnega sveta in jo je presadil v družbo nedolžnih v nebesih. Bodi toraj srečna Micika, v hiši Očetovi in prositi tam za svoje postrs starše, za brata in sestro! Mi vsi pa, ki smo te poznali in ljubili, se zahvaljujemo v tvojem imenu iz srca vsem mnogim od blizo in daleč, ki so te spremljali na tvojem zadnjem potu v prvi vrsti trem domačim č. gospodom in dragim pevcem, za vso ljubezen in tolažbo. Vsem kličemo v tvojem imenu: Bog plati in Marija! Tebe pa hočemo ohraniti v zvestem spominu. Na svidenje pri Očetu v nebesih!

Sv. Božen v Slov. gor. Lotos se bo pobožnost »Vecne molitve«, dne 30. majnika obhajala v večjem obsegu kot mirovna pobožnost; pridigoval bo č. g. misijonar iz Družbe sv. Vincencija.

Trotkova v Slov. gor. Prejšnji teden smo sprejeli k večnemu počitku nad 80 let starega Franceta Ornik. Bil je vzorni gospodar ter na 40 let član občinskega in območnega sveta. Občani so ga sedaj kot prevzlikarja iz hvalečnosti občanov volili za častnega občana. Bodi mu zamljica lahka!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Kakor vsako leto, bo tudi letos sta procesija k Majki Božji Bistrički. Vodil jo bo salezjaec iz Salezijanskega zavoda v Verzeju. Dne 4. junija t. j. v sredo bo ob 4. uri zjutraj sv. maša v cerkvi pri Sv. Križu; po svet. maši se pomika procesija čez Cezanjeve Ormože Vinico Ivanjci, čez goro Ivanjsko k Mariji Snežni na Hrvaškem. Takaj se bo prenehilo. Drugi dan, t. j. v četrtek bo še tukaj sv. maša in pridiga nato se nadaljuje procesija. K Majki Božji pridemo okoli 10 ure. Nazaj se gre v petek ob 10 uri v procesiji po isti poti in pride k Sv. Križu okoli 6 ure v soboto zvečer. — Franc Bratina, študentski mlajster.

Rogaška Slatina. Ustanovni občni zbor Čitalnice za Rogasko Slatino in okolico na praznik vnebohoda Gospodovega, t. j. v četrtek ob 16. uri popoldan (po starem ob 4. uri popoldan) in sicer v vinski dvorani hotela »P. sta« v Rogški Slatini.

Od Sv. Križa tik Slatine nam pišejo: Dne 19. maja se je Snou Šket iz Nežbiš slovesno poročil z Jožefo Kmetček. Ob enem so njegovi stari

Andrej in Marija Sket praznovala zlato poroko. Na gostiji se je nabralo za afriške misijone 103 K. Bog sivi!

Celje. Umrla sta bivši okrajni tajnik tukajšnjega okrajnega glavarstva Josip Kramberger ter hišni posestnik Juri Skoberne. Bivši celjski župan in odvetnik dr. pl. Jabornik je zapustil Celje in se preselil v Nemško Avstrijo.

Dobrna. Prireditelj »Bralnega društva« dne 25. majnika je dobro uspela. Vsi so prvotrat nastopili, godci, pevke in igralci. Tako odlično voljo in složnost si ohranimo naprej, potem bomo napredovali. Čisti dobiček se je izročil domači društveni godbi, da se čimprej poplača ves dolg. Začetek je bil dober, toda pri začetku nočemo ostati. Prireditelj se v nedeljo 1. junija ponovi.

Trbovlje. Dne 1. junija v nedeljo po prvi maši se ustanovi v Trbovljah, v prostorih »Društvenega doma«, krajevna organizacija Slov. Kmečke Zveze za župnijo Trbovlje. Govornik pride iz Ljubljane. Pričakuje se prav obilne udeležbe.

Maribreg. Bivši tukajšnji finančni rešpicent E. kateri je streljal na naše vojake in orožnike ko je prispela nemška patrolja v Maribreg in katerega so potem ušli in ga v Vuhedu zaprli, jim je srečno ušel čez mejo. Za plačilo so ga Nemci takoj postavili nekje na Koroškem. Ta E. je svojčas služboval pri sv. Lenardu, kjer je bil skoraj povsed sovražnik. Bil je zagrižen nemčur, čeravno rojen Slovenec in je on kakor tudi njegova žena, vedno zabavljaj čez Slovene. Ob pravičju se je naenkrat prelevil v navdušenega Slovenca in je bil prvi ki si je pripel slov. kokardo. V veliko zadovoljstvo se ga višje oblasti predstavile in sicer v Maribreg, kamor bi spadal zaveden Slovenec, ne pa takšna propalica kot omenjeni E. In se za časa njegovega prejšnjega službovanja so se našli močje ki so se za zvezi zanj in si er takšni, ki so se že prej prištevali med varovance. Njegova žena se še seveda nahaja na prostem in se še hvali, da je njen mož nastavljen v Nemški Avstriji. Ali bi ne bila tukaj dolžnost pristojnih oblasti da se p. omenjenega omenjenega zapleni, čeno in sili pa iztane čez mejo v Nemško Avstrijo, katero tako ljubi. Pa saj pri nas se še budo našli ljudje ki se bodo izdajalsko početje E. zagovarjali. Očisti bodo še tako dolgo čakale da si bo svojo imovino spravil čez mejo, kamor bo potem pobrisala tudi se žena, za zabvalo da je Jugoslavija tako ganljiva in popustljiva da se niti izdajalcem ne skrivljasi. — Od druge strani se nam še poroča o tem junaku, da je lanske leto hotel težiti neko složitino samo radi tega ker se je izkazila da je nemški cesar »Viljem butle«, kar je seveda imela popolnoma prav. In se je po prvi složitini tega gospodarja se ni tožba vložila. Par mesecav pred prevratom se je žena omenjenega E. pravila, da bo »v ndiche bande« skoraj šla. Taksne gade radi Jugoslavija. In takšnih E. še je mnogo. Na jeziki zavedni Jugoslovani a v srcu zakleti njeni sovražniki. Mnogo, mnogo je, še uradnikov ki prei prevratom slovenski niti znati niso hoteli, a jedo danes jugoslovanski krah.

Slovenci širite Slov. Gospodarja!